

הספד ערה צרונ לראי סימקין ז"ל, בעט הקבוצה

רמי חברנו היקר, באנו להיפרד ממך בשם קיבוץ סעד.

הגעת לסעד כחבר גרעין הטיירה והיית חלק מבנייתה ודופק חייה. ששים ושש שנים חלפו מאז הגעת, מסניף 'בני עקיבא' - מרכז (תל אביב) לקיבוץ סעד בנגב. בנייתה של סעד הייתה למפעל חייד, בנייה של חומר, בסעד מתכות (לימים המסגרייה), ובנייה של רוח בתרבות המקומית שהייתה במשך למעלה מעשור גם תרבות ברמה הלאומית. הגשמת פשוטו כמשמעו את השילוב בין רוח לחומר, בין תורה לעבודה, ובמיוחד בווי המחברת ביניהן, ובין האנשים. כאן הקמת את ביתך עם אהבת נעוריד איטה ז"ל, והקמתם משפחה לתפארת, וכאן המשכת בדרך עם פלורה האהובה שהצטרפה והפכה לחלק מחיינו אתך ולצדך.

סעד של אמצע המאה הקודמת הייתה מקום מיוחד במינו בזכות אנשים שכמוך, והרוח שנשבה מכם מעצבת אותנו עד היום.

מקומך המשקי היה סעד מתכות, שבשנות פריחתו היה מפעל לייצור מיכון חקלאי חדשני, שם עבדת במקצועיות ומסירות. במהלך השנים הפך המפעל למסגרייה הקיבוצית אותו ריכזת וניהלת, וכשהגיע העת בו הסתיים ונסגר, דאגת במסירות לזכויותיו של כל עובד.

אתה היית חלק מחבורה מיוחדת במינה, להקת סעד. סיפורת של להקת סעד המיתולוגית הוא גם סיפורך שלך, מוכובי הלהקה, שהופיעה בכל רחבי הארץ, עם סיפור לכאורה מקומי ופנימי, שמצא מקום בלבבות בשל היותו בעצם סיפורם של מקומות רבים, התיישבות שלמה. בבקר השכמתם לעבודת המשק, ובלילות יצרתם תרבות ורוח, ודיבוק חברים. מיזגתם את היותכם דתיים באופן טבעי ובלתי מתפשר בתוך היצירה. זכיתי לשמוע ממך על אותם הזמנים, על החזרות, הנסיעות הקהל הצמא לראותכם, והרואה בכם בבואה מחזקת עם קריצה לחייהם. על החיבורים בין דתיים לחילונים, בין מרכז ופריפריה, כל זאת לא חלילה על חשבון העבודה... חוזרים בשלוש לפנות בקר ממסע הופעות, ובבקר מתייצבים לתפילה ועבודה, כרגיל. כי כך ראוי וטוב.

רמי, ראית בתרבות המקומית, זו שלא נוסעים או מייבאים, אלא מייצרים בכוחות פנימיים, את הדרך ההכרחית לבנייתה של קהילה קיבוצית. ריכזת את ועדת תרבות, ודאגת שיהיו כאן אירועים ברמה הגבוהה ביותר, ולא ויתרת. אהבת את הקיבוץ ודאגת לו, גם בשנים בהן כבר לא היית בתפקיד, הקפדת להשתתף ולהביע דעתך.

סמלי הדבר ששירת חייד הגיעה לסיומה בליל שבת שירה, השבת בה נקראות שירת הים ושירת דבורה, שתיהן שירות משתפות של עם ישראל על הצלה. אתה שאהבת מוסיקה, וראית את כוחן המחבר של שירה ורוח, הלכת מאתנו בשבת של רוח, ואנו כאן, נתאמץ להיות ראויים לדרך שהתווית, ולרוח המיוחדת שנשבה ממך.

לכם בני המשפחה היקרים, פלורה, שרי, יקי ומיכל, ולכל המשפחה הרחבה, שבט סימקין המיוחד במינו, ליבנו אתכם, בפרדה היום מרמי חברנו היקר. מן השמים תנוחמו.